

Veerle Solia

Van: Mediadoc <fa634702@skynet.be>
Verzonden: donderdag 30 augustus 2012 12:11
Aan: Mediadoc
Onderwerp: Groene Belg 766: Dé zwakte van Belgicisten / Syrië: Lezersreactie: Wiens oorlog ?

De Groene Belg 766

Onafhankelijk Belgisch e-dagblad - 30/08/2012 - 12 pagina's

***Dé zwakte van Belgicisten: geen nationalist durven zijn / Syrië:
Lezersreactie: Wiens oorlog ?***

Het echte gezicht van de Syrische burgeroorlog: te gruwelijk voor nieuws-"shows" ?

EDITO

***Dé zwakte van de Belgicisten:
geen nationalist durven zijn***

Dit nummer is grotendeels gewijd aan de burgeroorlog in Syrië, dankzij een stevig kritische bijdrage van Antwerpenaar Bernd Noelmans.

Na zijn kritiek gisterenavond bestudeerd te hebben, viel me vanochtend het inzicht te binnen, dat de **burgeroorlog in Syrië alvast dit aantoonst: dat naties en volkeren wel degelijk nog belangrijk zijn.**

Burgeroorlogen verscheuren én bevestigen belang van naties

De Syrische burgeroorlog deint nu wel uit naar Libanon maar dat ministaatje is al langer een soort aanhangsel van het grotere Syrië. Verder **deint de burgeroorlog echter niet uit naar Turkije of Jordanië bv.** Een vriend van me ging onlangs op reis naar Turkije en kwam daar enthousiast van terug. In heel zijn relaas, geen woord over het verscheurde buurland Syrië.

Toen "bij ons" in Europa **de burgeroorlog** woedde in Joegoslavië; **sloeg die ook niet over naar buurlanden** zoals Oostenrijk, Roemenië, Bulgarije ... Burgeroorlogen uitvechtende partijen houden zich merkwaardig "goed" aan de nationale grenzen. Verder respecteren ze vaak niets of niemand, maar wel de grenzen van de natie. Ook als ze die natie eigenlijk opbreken zoals in Joegoslavië. Dat betekent niet dat er geen buitenlandse inmenging zou zijn. Verre van. Maar burgeroorlogen worden (meestal) nationaal uitgevochten, binnen de grenzen van de (vroegere) natie. Het bevestigt nog eens hoe belangrijk naties voor mensen wel zijn.

Als links het grenzeloos ultraliberalisme na-aapt

De Belgische **linkerzijde** heeft zich de jongste decennia **op sleeptouw laten nemen door de ultraliberale idee van de wereld als één dorp, van reizen en werken zonder grenzen.** Dat dit een ultraliberale opstelling is, moge blijken uit de manier waarop Amerikaanse en andere (ook Nederlands/Britse zoals Shell) **multinationals** - of transnationals - overal ter wereld de grenzen willen slopen voor hun soort van vrijhandel. Protectionisme werd een vies woord, daar waar het nochtans niet anders betekent dan bescherming, bescherming van eigen markten en vooral, eigen bevolking. Als veel zuiderse landen hun markten wat beter hadden beschermd tegen het dumpen van noordelijke voedseloverschotten, als ze hun landbouwgronden en viswateren beschermd hadden, dan stonden ze er nu een stuk welvarender voor. Vrijhandel in een wereld vol sterken en zwakken, betekent dat de zwakken zichzelf een strop om de nek laten hangen. Een strop die kan eindigen met de hongerdood.

Tegenover al het grenzenloos denken, **moet links weer de natie durven stellen als beschermer van de burgers. Wie anders dan een zo democratisch mogelijke natiestaat - een opdracht voor elke burger elke dag - kan burgers beschermen tegen de macht van het kapitaal, het bedrijfsleven ?**

En wat met de **anarchisten** ? **Die erkennen toch geen grenzen ? Sommigen niet,** inderdaad. Maar er zijn vele soorten anarchisten. Er zijn aanhangers van lieden zoals de Russische aristokraat Bakoenin die zich kanten tegen **"alle wetgeving, alle gezag en iedere bevoorrechte, gepatenteerde en wettelijke invloed, al is hij ook uit algemeen stemrecht voortgekomen."** (zie bijdrage Lukas De Vos in DGB 763). Maar er zijn ook **groene anarchisten** die het ecologische laten voorgaan én dus wel het belang beseffen van wetgeving én grenzen, grenzen aan de groei bv.

Noteer overigens dat er naties zijn die al lang bestaan en nooit oorlog voerden tegen een ander land. Zwitserland bv. of Nepal of Costa Rica ... De natiestaat kan dus niet zomaar beschouwd worden als synoniem voor oorlog. Wat nazi-Duitsland ook uitgespookt heeft. We gaan het socialisme toch ook niet dumpen omdat Hitler (om de arbeiders achter zich te krijgen) beweerde "nationaal-socialist" te zijn ?

Botsende volks/natiegevoelens dagen kritiekloze multiculturalisten uit

Liberalen beschouwen de mensheid vanuit het individu. Zie de burgermanifesten van Guy Verhofstadt die komaf wou maken met het middenveld, met de verenigingen die mensen verbinden. Het individu moet alles mogen en de maatschappij moet hem of haar zo weinig mogelijk in de weg staan.

Vanuit dat hyperindividualisme zijn liberalen vaak **kritiekloze "multiculturalisten"**. Laat iedereen maar gaan wonen en werken waar hij of zij wil. De gemeenschap zal altijd beter worden als ieder zijn eigen egoïstische doelen kan nastreven. Dat zo iets ecologisch absurd is, zou ondertussen duidelijk moeten zijn. Maar ook cultureel is het van de pot geruikt om zo simplistisch te denken.

"Afghanen bestormen sportvelden tijdens jeugdtraining Brustem VV" titelt Het Belang van Limburg op donderdag. "Op dringend verzoek van burgemeester Ludwig Vandenhove (sp.a) is er vandaag toeverleg met een directielid van Fedasil en korpschef Gielen over het toenemende geweld door Afghaanse asielzoekers. Dinsdagavond vielen dertig Afghanen zes Indiërs aan voor de ogen van de jeugdvoetballers op het sportcomplex Sint-Pieter. Het werd een ware veldslag voor de ogen van de voetballende kinderen. Door het brutale geweld dat er te zien was, werd besloten de training stil te leggen, dat was vorige week ook al gebeurd toen tientallen Afghanen de pleinen bezet hadden.(...) De vechtpartij zou een gevolg zijn van een ruzie tussen Sikhs en Afghanen in het centrum de nacht voordien."

Dit is niet het eerste incident met asielzoekers die nog tijdens de periode dat ze hier asiel aanvragen, al met geweld uitpakken. Eerder ging het onder andere om Tsjetsjenen. Een bewijs te meer dat **het gevoel tot een volk of natie te behoren, soms sterker is dan het "gezond egoïstisch verstand"**. Van een asielzoeker die echt op de vlucht is, mag je verwachten dat hij zich even "in houdt" tot zijn asielaanvraag goedgekeurd is. Als zelfs dat al niet kan.

Multicultureel Belgisch nationalisme: het kan

De Rode Duivels, hier nog met trainer Leekens centraal en Wilmots rechts.

Iets positievers nu. De nationale voetbelploeg en de jongste - gewonnen - wedstrijd tegen Nederland. Het multicultureel elftal met als ster spelers de van Afrikaanse afkomst zijnde verdediger Kompany en aanvaller Lukaku, gaf de 40.000 overwegend jonge supporters een onvergetelijke avond. In De Morgen analyseerde journalist Jeroen De Preter nadien **"De tricolore trip"**. Is de plotse populariteit van de Rode Duivels een politiek fenomeen, een sportieve heropleving of gewoon marketing, vroeg hij zich af.

Ging het hier om **een nieuw politiek feit** ? Feit is dat België door de politici meer en meer opgesplitst wordt daar waar "slechts een minderheid dat echt wil". "Is het nieuwe enthousiasme voor de Rode Duivels dan te begrijpen als een tegenreactie op een politiek discours dat velen onder ons uiteindelijk niet bevalt ?" De Preter twijfelt er aan. Hij beweert vervolgens dat unitaristische betogingen "het afgelopen jaar hoogstens de spreekwoordelijke anderhalve man en een paardekop op de been brachten"; maar vergeet dan toch de grote betogingen van de jongste jaren voor meer Belgische eenheid.

De Preter zocht verder naar een verklaring voor het feit dat de Rode Duivels er "in slagen om Vlamingen, Walen en Brusselaars te verenigen en duizenden jongeren zelfs zover krijgen dat ze de Brabançonne uit het hoofd willen leren". De Preter ging praten met Raf Willems, "voetbalschrijver met een grote belangstelling voor het sociologische aspect van de sport". Willems spreekt van "een fenomeen", dat "in niet geringe mate de verdienste is van **de Belgische voetbalbond**." Die Bond heeft rond deze generatie voetballers "een bepaalde sfeer weten te creëren."

Om dat te kunnen moet je voetballers hebben die enthousiasme kunnen opwekken. Willems vermeldt er twee uitdrukkelijk: **Kompany en Lukaku**. "Twee verstandige, aardige ketten die ondanks hun grote talent zelden of nooit op vedettengedrag werden betrapt." Twee spelers "die het in zich hebben om de identiteit van deze ploeg te bepalen. Op dat vlak vind ik trouwens dat de Bond wel nog kansen laat liggen. Men is zich nog te weinig bewust van de enorme maatschappelijke kracht van het voetbal. **Dit elftal kan het symbool en uithangbord worden van een nieuw, open, frivool en optimistisch België**, ver weg van het oude Belgique de papa dat in het voetbal soms nog te veel regeert."

Willems en De Preter hadden overigens ook trainer **Marc Wilmots** in de eer mogen laten delen. De perfect tweetalige "Waals-Brabander" bouwde zich tijdens zijn voetbalcarrière een reputatie op van een vechter die er voor gaat tot de laatste seconde. Dat Wilmots de in De Morgen in een zijstukje vermelde "**Docusoap rond de Rode Duivels**" niet ziet zitten, past in zijn stijl. Niet te veel capsones. De essentie - de resultaten op het terrein - komen eerst.

Afsluiten deed De Preter met **het fluitconcert** dat de Belgische supporters ten beste gaven tijdens het spelen van het "**Wilhelmus**", de nationale hymne van Nederland. "**Een vreemdsoortig anti-Nederlands sentiment**", omschreef de Nederlandse Volkskrant het. Het dagblad zocht een verklaring in "**de Belgische aversie voor de Hollandse arrogantie**." Arrogantie waarvan de Nederlandse coach Van Gaal de vleesgeworden belichaming is. Voor al wie - Kris Peeters achterna - droomt van aansluiting van "Vlaanderen" bij Nederland, alvast een flinke tik.

Of hoe een eigentijds Belgisch nationalisme wel voetballers met Afrikaanse én Arabische familiebanden hartelijk kan opnemen maar zich niet laat doen door burens met "een dikke nek."

Jan-Pieter Everaerts

PS Vraag aan Belgisch gezinde partijen en publicaties (zoals Solidair of de BUB): **willen jullie voortaan De Wever, De Winter en co consequent omschrijven als separatisten en niet langer als nationalist** ? (Waarbij nationalist dan nog als scheldwoord dient. Vergeten dat links staat voor inter-nationalisme ?)

De Belgische natie bestaat sinds de eenmaking begin 15de eeuw onder de Bourgondiërs al zo'n 500 jaar. Een deel van Vlaanderen (Oost- en West-Vlaanderen) maakt al meer dan 5 eeuwen deel uit van het Belgisch bestuurlijk verband. De overige delen - Frans-Vlaanderen en Zeeuws-Vlaanderen - werden kwijtgespeeld aan buurlanden. Wat voor volksverraders zijn de Blokkers en NVA'ers overigens aangezien ze het feit negeren dat zowat één derde van de huidige Franstalige Belgen recent van "Vlaamse" (en Brabantse en Limburgse) afkomst zijn ?

INTERNATIONAAL/LEZERSREACTIE

In correspondenties met lezers, liet ik eerder al weten het te betreuren tot nu toe zo weinig rond **Syrië** te hebben kunnen brengen. In DGB 759 kwam het er toch van. Grotendeels aan de hand van de samenvatting van een op De Wereld Morgen gevonden **artikel van Mark Vandepitte**. Lezer **Bernd Noelmans** levert hieronder nu een **stevige kritiek** op de visie van Vandepitte en die van andere linksen, op het conflict in Syrië.

Wat me overigens na het verzenden van DGB 759 nog **opviel, was hoe Vandepitte** die zich toch links opstelt, **geen klassen-analyse bracht**, geen ontleding van hoe een elitaire bovenlaag rond Assad parasiteert op de "rest" van de bevolking die niet alleen politiek niets in de pap te brokken heeft, maar ook materieel, cultureel enzoverder onderdrukt wordt. (jpe)

- Burgeroorlog Syrië: Wiens oorlog ? -

Beste Jan-Pieter,

In De Groene Belg nr. 759 van augustus 20 jongsleden gaf je een bespreking van het artikel "De onrustwekkende evoluties in de Syrische burgeroorlog" van de hand van Marc Vandepitte, en verschenen in De Wereld Morgen van aug 18 12 (<http://www.dewereldmorgen.be/artikels/2012/08/18/de-onrustwekkende-evoluties-in-de-syrische-burgeroorlog>).

Even een kritische noot.

1. Propagandaoorlog

Eerst en vooral wens ik het artikel ruimer te plaatsen. Net als tijdens de Libische revolutie draait rond de Syrische revolutie een hele propaganda oorlog, die ook op het internet wordt uitgevochten. Net als tijdens de Libische revolutie speelt de Russische president **Poetin** met zijn RT (Russia Today media) hierin een drijvende en leidende rol (zie voor een grappige analyse van RT tijdens de Libische revolutie : <http://www.youtube.com/watch?v=DifyOC5sN88>).

Het **Syrische regime** toont zich in deze evenwel ook niet onbetuigd. Zo zou zelfs Bachar al-Assad persoonlijk er zich mee "geamuseerd" hebben om samenzweringstheorieën op het net te zetten of te helpen verspreiden (zie ook http://www.conspiracywatch.info/Quand-Bachar-al-Assad-envoyait-des-videos-conspirationnistes_a881.html)

Deze propaganda oorlog werd in eerste instantie mogelijk gemaakt door de Syrische junta zelf. Zij doet er **alles aan om onafhankelijke nieuwsgaring onmogelijk te maken** en de **communicatiekanalen maximaal te controleren** (telefoon, internet, gsm...). Methoden die iedere dictatuur toepast bij volksoptstanden.

Hoofddoel is om een waas van onzekerheid te creëren, en om zo de handen vrij te hebben om ongestraft misdaden te plegen, sporen te verwissen, en het nieuws dermate te manipuleren zoals het de junta uitkomt.

Bijkomende doel is om de gebeurtenissen zoveel mogelijk **uit het nieuws te houden**: geen beelden, geen nieuws, hetgeen enerzijds belangrijk is om niet te veel diplomatieke druk van buitenaf te krijgen (cfr. Tiananmen plein in Beijing, Juni 04 1989), maar vooral intern van belang is, om niet andere delen van de bevolking tot voorbeeld te dienen om eveneens de straat op te komen.

Het internet tijdperk heeft in die zin de spelregels (voorlopig ?) licht gewijzigd, doordat, in tegenstelling tot pakweg 10 jaar geleden, nieuws en beelden blijven naar buiten sijpelen. Dit maakt het heel moeilijk voor andere landen om diplomatiek het hoofd in het zand te blijven steken, en het bij loze "Assad moet opstappen" oproepen of "wij zijn zeer bezorgd"-uitspraken te houden (vgl. het Congo-Ruanda conflict, van waaruit helemaal geen beelden komen). Daarom ook dat internet activisten bij de eerste slachtoffers (opsluiting, foltering, moord) behoren van het onderdrukingsbeleid.

Afgezien van de jacht op internetactivisten (zie bvb. <https://www.facebook.com/?sk=welcomel/FreeHussein/info> of <https://www.facebook.com/FreedomForYaraMichalShammas>), gaat men **trachten om het internet als informatiebron ongeloofwaardig te maken**. Hetgeen actief in de Syrische revolutie geprobeerd wordt. Zo werden langs de kant van de vrijheidsstrijders manipulatie van foto- en videomateriaal vastgesteld. Ook wat het juiste aantal slachtoffers betreft, worden manipulaties vastgesteld. Deze manipulaties worden dankbaar door de Assad ondersteuners gebruikt om de revolutie te discrediteren. Niet duidelijk is in hoeverre deze zelf een aantal manipulaties in het net gezet hebben. Hoe dan ook, gebeuren deze feiten tot groot ongenoegen van grote delen van de Syrische beweging en internetactivisten. Zij zijn zich immers van het gevaar bewust, dat dit hun hele strijd ongeloofwaardig dreigt te maken (zie o.a. <http://razanghazzawi.org/2011/07/25/few-thoughts-on-syrian-twitter-facebook-and-the-televised-media/#more-2405>) .

Als tegenzet werd gepoogd, betrouwbare nieuwskanalen op te zetten (o.a. via de Local Coordination Committees, die bijvoorbeeld het aantal slachtoffers veel lager inschatten dan het onder kritiek staande Syrian Observatory for Human Rights). Worden bij filmpjes vaak datum en plaats erbij gezet, enz...

Tegenover de manipulaties die er vastgesteld worden, bestaat er een **berg aan bewijsmateriaal** dat de brutaliteit, de grootschaligheid en de systematiek van de mensenrechtenschendingen en misdaden tegen de mensheid van het regime ruimschoots documenteert, en waar er ook geen betwisting over bestaat. Mensenrechtenschendingen waarvan onderzoekers en journalisten vaak persoonlijk getuige van werden (zie o.a. <http://antwerpen.indymedia.org/node/5325>) .

Dat bepaalde fracties van de **vrijheidsstrijders eveneens mensenrechtenschendingen** begaan, staat vast. Deze staan qua omvang **in geen enkel vergelijk** tot wat het regeringsleger en de Shabiha zich gedurende meer dan een jaar nu gepermitteerd hebben. Ook hiertegen wordt door de vrijheidsbeweging gereageerd (zie ondermeer [Code of conduct FSA](#)).

2. Links in de propagandaorlog

Bepaalde fracties van extreem-links hebben zich van in het begin in die propagandaorlog **met anti-imperialistische theorieën achter al-Assad geschaard**, met o.a. steunbetuigingen voor de Syrische ambassade. Die anti-imperialistische theorieën werden vrij onkritisch door een groot deel van het progressief middenveld gevolgd .Dit bleek in België o.a. uit de door een hele reeks bekende namen ondertekende oproep "**Militaire interventie is geen oplossing**" van mei jongstleden, zie ook <http://antwerpen.indymedia.org/node/5171> .

44 jaar koude oorlog, de vuile oorlog in Zuid-Amerika en elders in de wereld, media manipulaties, de leugens van de Irak oorlog, Palestina enz... alles goed gedocumenteerd door denkers zoals Noam Chomsky en anderen, spelen bij het tot stand komen van dit **diep gewortelde wantrouwen tegenover het Westen** ongetwijfeld een rol. Wanneer het Westen iets doet, is er altijd een verborgen agenda, zo een wijd verbreid gevoel.

Steunbetuigingen voor de opgesloten internetactivisten, protesten tegen de sabotage door China en Rusland van vreedzame pogingen tot oplossing, tegen het neerschieten van vreedzame demonstranten, tegen de verschroeide aarde politiek, tegen luchtbombardementen en artilleriebeschietingen op dorpen en woonbuurten in steden, tegen het optreden van de Shabihas, tegen arrestaties van mensenrechtenactivisten, tegen standrechtelijke executies zoals ze de laatste weken altijd meer voorkomen, tegen de massale folteringen enz... **zoekt men tevergeefs**.

Bij heel veel internetactivisten leidt deze betweterige ivoren toren houding van bepaalde anti-imperialisten tot grote **frustratie** (zie voor een interessante analyse bijvoorbeeld : <http://commentmideast.com/2012/07/libya-and-syria-when-anti-imperialism-goes-wrong/>)

Nochtans vindt men **ook aan extreem-linkse kant analyses die boven het dogmatische anti-imperialisme uitstijgen**, zoals hier : <http://www.leninology.com/2012/07/the-syrian-revolt-enters-new-phase.html>

Merkwaardig is hoe fracties van **extreem-links en extreem-rechts zich in hun steun voor Assad vinden**, zoals gedocumenteerd door de volgende link (http://www.youtube.com/watch?v=hfC1DwjynD4&feature=youtube_gdata_player) . Ook op het zich als kritische

site voorstellende <http://mediawerkgroepsyrie.wordpress.com/> , worden zonder verpinken bijdragen gepubliceerd , waarin extreem rechtse auteurs geciteerd worden (tot op zijn minst de publicatiedatum van dit artikel: Alfred Hackensberger in <http://mediawerkgroepsyrie.wordpress.com/2012/07/29/duitse-inlichtingendienst-al-qaida-overal-in-syrie/>).

3. De methodiek van de propaganda van sommige fracties van extreem links

Dezelfde methodiek van propaganda zoals in de Libische revolutie, wordt toegepast op de Syrische revolutie.

De aanpak is te vergelijken met deze gebruikt door de tabakindustrie om twijfels te zaaien bij de bevolking over de gevaren van roken, of deze van de fossiele energie lobby om maatregelen tegen de opwarming van de aarde tegen te houden :

- Simpelweg **ontken of ignoreer** wetenschappelijke data
- Trek wetenschappelijke **data in twijfel** door zelf wetenschappers in te huren die studies produceren die uw eigen stellingen ondersteunen, desnoods manipuleer je een beetje de cijfers, zoek naar fouten in de gegevens van de tegenstanders en blijf daarop hameren ondanks de zee aan andere bewijzen , voeg daaraan de conclusie dat wij eigenlijk niets weten, en dus niet kunnen/hoeven handelen ...
- **Maak mensen bang** (wat zal je doen zonder nucleaire energie ? , de individuele vrijheid is bedreigd wanneer roken verboden wordt, er zal chaos ontstaan, de economie zal instorten enz..)
- **Herhaal** dit zolang nodig (het Goebbels-principe : wanneer men een leugen vaak genoeg herhaalt wordt het de waarheid)

In de politieke propaganda wordt dit :

- Simpelweg **ontken of ignoreer** historische feiten (zoals de grootschalige wreedheden begaan door het Syrische en Libische regime)
- Huur/vind wetenschappers/journalisten die studies/artikels produceren die **twijfels zaaien** :
 - b.1. over de oppositie door deze proberen voor te stellen als een willoos werktuig binnen een boosaardig masterplan van het Westen om zijn tanende wereldsuprematie te behouden
 - b.2. over de oppositie door deze van oorlogsmisdaden te beschuldigen (met stellingen als : "beide zijden gebruiken geweld" verliest men helemaal de proporties en het systematische karakter van de regimemisdaden uit het oog)
 - b.3. over de pers, internet, enz... Deze zijn per definitie niet te vertrouwen, alleen zichzelf, wij weten eigenlijk niets...
 - b.4. door hier en daar citaten uit hun context te citeren, gemanipuleerde cijfers over te nemen, of citaten gewoon verkeerd weer te geven.
- Maak mensen **bang door een grotere oorlog of chaos te voorspellen**
- **Herhaal** dit zolang nodig.

4. De bijdrage van Marc Vandepitte

De bijdrage van Marc Vandepitte vormt op de hierboven geschetste methodiek geen uitzondering. Het artikel zit vol leemtes en vertekeningen. We gaan er maar enkele uithalen.

4.1 Ontkenning, ignorering, door elkaar halen van historische feiten :

Het feit dat wij hier met een **revolutie** te maken hebben, wordt nergens vermeld in de tekst

Marc Vandepitte heeft het in zijn inleiding (Militarisering) over **enkele** kinderen die gefolterd en vermoord worden. Feit is dat van in het begin van de revolutie Assad, net als Gaddafi, met scherp liet schieten op vreedzame demonstranten. Dat tegen begin juni 2011 al **meer dan 1000** mensen vermoord waren, 10000 in de gevangenis terecht gekomen waren, foltering schering en inslag was. Dat militairen, die weigerden te schieten op burgers, standrechtelijk geëxecuteerd werden, enz...

Nergens in zijn analyse vind je ook maar één zin over de talloze **gebroken beloftes** van Assad, hetgeen tot het grote wantrouwen tegenover hem en zijn junta leidde.

Nergens in zijn analyse vind je ook maar één zin over de verschillende **diplomatieke pogingen** die een vreedzame transitie en inclusief politiek proces voorzagen (alle partijen erbij betrokken), en die stelselmatig door China en Rusland gevetood werden (afgezien van het plan Annan)

Nergens in zijn analyse vind je hoe het juist het regime is, dat probeert de verschillende **bevolkingsgroepen tegen elkaar** uit te spelen

Dan zijn voorstelling van het plan van Koffie Annan. Uit het feit dat het "Westen" de revolutionairen is blijven financieren en bewapenen, **meent Marc Vandepitte te moeten afleiden dat het "Westen" het plan Annan getorpedeerd heeft. Hij vergeet** hier dat ook Rusland Syrië bleef bewapenen, dat financiering en bewapening geen deel uitmaakten van het vredesplan, dat het de Syrische junta zelf was die zich niet hield aan concrete punten van het plan (o.a. recht op vreedzame betogingen), en dat Syrië en Rusland maar maximaal 300 VN waarnemers wilden toelaten, hetgeen door iedereen met ervaring in vredesmissies voor zo'n groot land als Syrië als ruimschoots onvoldoende werd beoordeeld. De kritische opstelling van het Westen en de revolutionairen vond zijn oorsprong in de talloze gebroken beloftes van het regime, en het feit dat door het lage aantal VN waarnemers effectieve controle van het plan van in het begin door Syrië en Rusland getorpedeerd was. Desondanks werd het een kans gegeven.

4.2 Twijfels zaaien :

b.1. Twijfels zaaien over de oppositie : Masterplan van het Westen (punt 3. Geopolitisering) :

Het grote Westerse masterplan werd tijdens de Arabische Lente door anti-imperialistische krachten voor de eerste keer uit de mouw geschud ter verklaring van de gebeurtenissen rond de Libische revolutie. Het Westen zou enkel oorlog voeren tegen Gaddafi omwille van de olie. Dat de olie en het gas al rijkelijk naar het Westen vloeiden, dat Gaddafi een betrouwbare partner was in The War on Terror, en rijkelijk door Europa betaald werd voor The War against Refugees, werd **handigheidshalve "vergeten"**.

Ook voor de Syrische revolutie is het grote geopolitieke masterplan terug één van de belangrijkste argumenten.

Door te stellen dat wat er in Syrië gebeurt, voor een groot deel een spel is op het grote internationale schaakbord, wordt **de Syrische bevolking van haar revolutie beroofd**. Volgens die theorie wordt de bevolking vooral gebruikt. **In plaats van volk tegen dictator, krijgen we nu een dictator tegen het Westen verhaal.** Een versie die door velen gewillig geslikt wordt.

Ook nu worden handigheidshalve zaken "vergeten", enz...

Marc Vandepitte citeert naar willekeur enkele uitspraken van politieke haviken, en stelt deze voor als zijnde de achterliggende politieke bedoeling van het Westen. (Anderen doen alsof de ideeën van het PNAC zaligmakend zijn voor het Amerikaans buitenlands beleid)

Brzezinski bijvoorbeeld is maar één van de velen in Washington, en stond nu eens aan de kant van de Republikeinen, en dan weer aan de kant van de Democraten. Deze **84-jarige man** als "richtinggevend voor de actuele buitenlandse politiek van Washington" voor te stellen, gebeurt enkel omdat zijn ideeën de auteur goed van pas komen. Dat het Euraziatisch gebied belangrijk is, en alle grootmachten (China inclusief) hier graag iets in de pap te brokken hebben, is uiteraard een waarheid als een koe. Daar moet men niet Brzezinski voor heten om dat vast te stellen.

Rusland zou zijn enige **militaire basis buitenshuis** verliezen: feit is dat het die basis van de oppositie mochten houden

Sinds het einde van de koude oorlog, heeft Rusland **over de hele wereld nieuwe handelspartners** gemaakt (o.a. Duitsland, VS, maar ook in het Midden-Oosten). Een val van Assad zou zeker niet automatisch het verlies van een belangrijke partner betekend hebben.

Syrië zou moeten vallen, omdat de invloed van de VS in de rest van de regio tanende is. Dit is een hoogst speculatieve uitspraak. Moesten daarom Egypte en Tunesië ook vallen ? En niets zegt dat de invloed van de VS hierdoor zou vergroten (vgl. Irak, Afghanistan, Egypte, Libië). Politiek wordt hier op een heel naïeve manier voorgesteld.

Qatar en Saoedi-Arabië hadden ook voor de invasie in Irak in dit land niets in de pap te brokken. Het aan de macht komen van sjiïten in Irak voorstellen als de drijfveer voor Qatar en Saoedi-Arabië om van Syrië een vazalstaat te maken, is ongelooflijk **bij de haren getrokken**.

Iran de genadeslag toebrengen : niets wijst erop dat het Westen een militaire confrontatie met Iran wenst aan te gaan. Reeds in het verleden werden Iraanse en Syrische atoominstallaties door Israël gebombardeerd. Men heeft daar Syrië niet voor nodig, noch heeft Syrië ooit iets daartegen kunnen uithalen.

Al die doelstellingen, zou men dus, net als in Libië, proberen te bereiken met een "interventie light" : clandestiene Speciale Eenheden, inzet van drones, ondersteunen van regionale legers. **Feit is dat tot op heden de revolutionaire krachten lang niet over die wapens beschikken, die ze nodig hebben om Assad omver te gooien** (geen luchtafweer, enkel lichte anti-tankwapens). Dat het algemeen geweten is dat zowel de VS als Israël als de dood zijn voor het leveren van gesofisticeerder wapentuig, en dat op heden nog geen luchtafweerraketten in de handen van de revolutionaire krachten zijn. Dit alles **spreekt al die geopolitieke redeneringen tegen**.

b.3 Twijfels zaaien over de gegevens: de pers, internet, enz... zijn niet te vertrouwen (punt 4. Simplificering).

Voor een deel hebben we het probleem van manipulaties reeds in punt 1 besproken.

Het is wel bijzonder cynisch dat de auteur de zin "**De waarheid is altijd het eerste slachtoffer van de oorlog en propaganda een van zijn belangrijkste wapens**", onmiddellijk laat volgen door een **leugen: de eerste Golfoorlog** (1991) zou **gelegitimeerd** geweest zijn **door de vermeende moord op couvousebaby's** in Koeweit (verkeerd citeren van een artikel).

Ook dat de communicatieapparatuur door Al Jazeera aan revolutionaire krachten geleverd, zou ingezet worden voor Drones, is uit het artikel dat als referentie werd opgegeven, niet uit te maken. (verkeerd citeren)

Een discussie over de cijfers moet de indruk versterken van "wij weten het eigenlijk niet"

Feit is dat wij het eigenlijk wel weten : er is massaal bewijsmateriaal vergaard voor misdaden tegen de mensheid en mensenrechtenschendingen (Amnesty International, Human Rights Watch, journalisten)

Net als het niet zo veel uitmaakt of er tijdens de Holocaust 1 miljoen of 6 miljoen mensen in gaskamers omkwamen (als zou 1 miljoen mensen minder erg zijn), is het probleem **nu niet in eerste instantie of er 10.000 mensen vermoord werden of 20.000 mensen. Het gaat om heel veel mensen. Punt.**

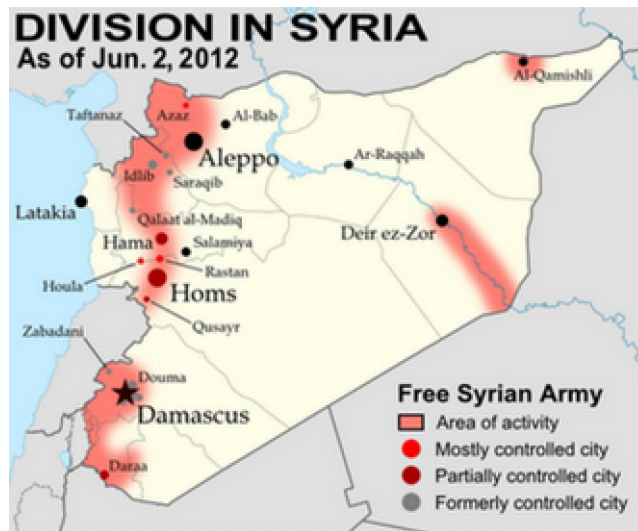
Het feit dat het regime **geen buitenlandse journalisten (pottenkijkers) binnenlaat, heeft niets met Al Jazeera te doen**, maar is de manier waarop dictaturen nu eenmaal in zo'n situaties reageren (Tunesië, Egypte, Libië, China, enz...) (bagatellisering van een totalitaire staat) .

Frankrijk heeft nooit overwogen om 3 dagen voor de val van Ben Ali **oproerpolitie naar Tunesië** te sturen. Dit was geen regeringsstandpunt, en de **betrokken minister** die deze uitlating gedaan had, moest vlug ontslag nemen na die uitlating. (foute citatie)

De uitgelekte **file van Wikileaks** gaat **niet over** Washington en Tel Aviv die een **regimewissel** in Damascus zouden plannen (foute citering.) .

Onnauwkeurigheden in de berichtgeving worden vaak veroorzaakt door het regime, en hebben juist tot doel om een waas van onzekerheid te verbreiden (zie hoger). Meestal worden die heel vlug rechtgezet (voorbeeld : Al Houla bloedbad).

Marc Vandepitte heeft het over **20.000 Soenitische islamisten, Salafi jihadisten en Al Qaeda** strijders. Door die 3 groepen door elkaar te vernoemen, creëert hij wederom grote onzekerheid. De Duitse zender **ARD heeft het over enkele honderden** radicaal islamitische strijders (<http://www.tagesschau.de/ausland/oppositionsyrrien102~.html>)

De gangbare media voeren altijd de politiek, wanneer ze niet zeker zijn over de oorsprong van de bronnen, voorbehoud te maken (o.a. CNN, BBC...). Anderzijds heb je een hele reeks media die helemaal niets berichten (ARD, VRT, ZDF, de meeste Belgische dagkranten), tenzij er een bijzonder bloedig evenement plaatsvindt, of de VN iets ondernemen. **Deze media die kiezen niet te berichten, nemen een zware verantwoordelijkheid** op hun schouders, door hun gebruikers belangrijke informatie voor te onthouden. Zij spelen hierdoor de dictators in de kaart. Het conflict draait hem immers minder om de grote bloedbaden, maar **vooral om de lage intensiteitsterreur** die door het regime wordt uitgeoefend. Het gros van de tussen de 10.000 en 20.000 vermoorde mensen waren juist slachtoffer van die lage intensiteitsterreur en niet van spectaculaire moordpartijen.

4.3. Maak mensen bang (Punt 2 Confessionalisering).

Tijdens de Libische revolutie was een argument dat graag door de tegenstanders van de revolutie werd gebruikt, **dat het land zou uiteenvallen** in bloedige stammetwisten, mocht Gaddafi wegvallen. Ook werd er gewaarschuwd voor Al Qaeda (zie video in de inleiding) Het land zou in chaos vervallen.

Het is nu eenmaal heel **vaak bij gewelddadige revoluties zo, dat die gevolgd worden door jarenlange, soms decennialange**, toestanden van **instabiliteit**. Maar wie zijn wij om volkeren het recht te ontzeggen zich van een dictator te ontdoen ? En hebben wij het recht hen om die reden niet te hulp te komen ?

De schrik voor de "confessionalisering" van het conflict **is een belangrijk argument** dat van in het begin een terughoudendheid van de internationale gemeenschap mee verklaard heeft. Ook in dit conflict proberen tegenstanders van de revolutie het gevaar van Al-Qaeda op te blazen.

De Syriërs zijn zich hier heel hard van bewust, en trachten door acties, zoals op bovenstaande foto, deze mythe te ontkrachten.

In de feiten vechten ook aan de kant van de revolutionairen Christenen en Alawieten (zie ook <https://www.facebook.com/?sk=welcomer#!/BritishSyrianRevolution/posts/174572742677137>). Dat neemt niet weg dat er spanningen zijn en soms vergrijpen plaatsvinden.

Desondanks is er een **belangrijke stroming die juist die confessionalisering overstijgt** (o.a. the Local Coordination Committees). Een interessante mening hier omtrent , en toelichting bij de houding van de kerkelijke hiërarchie, vindt u in het volgende interview met jezuïetenpater Dall'Oglio, die 30 jaar lang in Syrië geleefd heeft, en het land moest verlaten omwille van zijn openlijke kritiek aan het regime (http://www.ieral.net/Syrie-le-pere-Paolo-croit-au-dialogue-entre-religions_a51800.html) .

Het regime daarentegen probeert die verdeeldheid tussen de confessies aan te wakkeren. Dit wordt o.a. door de in Syrië bekende Alawietische actrice Fadwa Suleiman uitgelegd in een interview dat u hier vindt (<http://www.tagesschau.de/ausland/syrien1636.html>) .

Het Al Houla bloedbad van eind mei 2012 bevestigde in ieder geval de indruk, dat **er krachten aan het werk zijn die de bevolkingsgroepen tegen elkaar willen opzetten**. Getuigen verklaarden dat de misdadigers Alawietische leuzen op hun voorhoofden geschreven hadden. De wraakdreigingen waren niet uit de lucht.

4.4 Herhaal de leugens zo lang als nodig.

De argumenten rond de geopolitieke oorzaken van de revolutie worden reeds van in maart 2011 naar voor geschoven, niet in zijn minst door Hugo Chavez en al-Assad zelf.

Ook op de gevaren van chaos wordt er sindsdien continu gewezen.

Sinds meer dan een jaar nu wordt het internet overspoeld door meer dan vergelijkbare artikelen, en men mag gerust stellen dat deze **aan progressieve zijde hun uitwerking niet hebben gemist**.

Bernd Noelmans, Antwerpen, 29/8/2012

Nawoord - Besluit ? In Syrië is een gerechtvaardigde democratische opstand van een volk tegen een dictatuur bezig en die opstand verdient steun van alle democraten. Redeneringen over hoe zo'n revolutie buitenlandse krachten in de kaart kan spelen, moeten niet van de hand gewezen worden, maar kritisch ingeschat. **Het belangrijkste blijft dat de Syriërs het recht hebben op hun democratische revolutie en onze steun.** (jpe)

De Groene Belg-Abonnement

Voor ieder met beperkt budget: 10 tot 25 Euro / jaar

Gewoon abonnement: 50 Euro / jaar

Steunabonnement: 75 of 100 of ... Euro / jaar

Abonnement te betalen op BE13-4253-1567-1139 - BIC: KREDBEBB

van vzw Mediadoc, Broux 73, 4830 Limbourg www.mediadoc.be - www.degroenebelg.be

De Groene Belg is een onafhankelijke uitgave van vzw Mediadoc. Voor alle correspondentie:
mediadoc.diva@skynet.be